

наказание за "злоупотребление с народни средства" или кражба, за шпионаж и пр., при това публично съдене на членовете на ръководството (I, чл.11).

И в други случаи представителната роля и високият авторитет на Привременното правителство "в служба на народните интереси" се подчертават. Във връзка с това, избраните за членове на правителството, макар и "измежду лицата, имащи достатъчно опит и знания", също и способни да управляват народните работи, могат да бъдат заменени с други, показали качества на "по-образовани и способни хора". При наличието на такива лица, "допуска се... те да бъдат одобрени и назначени на мястото на старите членове" (Правилник I, чл.13). Това още веднаж издига ролята на Привременното правителство, което трябва максимално да отговаря по състава и възможностите си на нуждите и интересите на народа. По същия начин в две точки от I раздел на "Правилника" (чл.8 и 12) Привременното правителство е натоварено "да пази имуществото на народа", то управлява "народната каса", поддържа в ред финансовите работи и поддържа отчетност за тях; "като дава сметка за това на народа". При злоупотреба от страна на член на правителството, както отбелязахме, недостойната му постъпка се наказва със смърт. Виждаме, че и финансовите функции на Привременното правителство за пръв път са така детайлно, ясно и категорично определени, както за правата, така и за задълженията му.

Разгърнато е разработена и представителната власт на Привременното правителство. Текстът се доближава до чл.1 от "Основното законоположение" на ТЦБК, в началото почти буквално ("Центр.комитет... ще представлява народа дето ще да е нужно" - в "Законоположението"; "Привременното правителство ще представлява народа навред, където стане нужна" - "Правилникът" от 1868 г.). Втората част от този текст е по-пълно и аргументирано дадена в "Правилника", отново с акцент върху представителството в името на интересите на народа: "То е упълномощено и е длъжно да поддържа връзки с други места и народи, да сключва договори от полза на народа и да изяснява причините и целта на въстанието" (чл.4).¹⁴

По такъв начин дипломатическата, външнополитическата страна на представителната власт на Привременното правителство, която още Раковски през 1858 г. очертава, и която е посочена и в устава на ТЦБК, през 1868 г. е дообмислена и разширена. При това текстът за нея поставя изрично изискване преговорите и съюзите с други държави и народи да бъдат сключени от позициите на българските народни интереси. Имаме основание да видим зад това съществено уточняване